

Liber I.

Dist. I. Ca. VI.

libro. dyal. Sancti viri ea que orādo
efficiunt ita p̄destinata sunt ut p̄cib⁹ ob-
tineant nā ipa quoq; plenissimis regis p̄-
destinatio ita disposita est ab oīpoten-
ti deo ut ad hoc electi pueniat ex labo-
re q̄tenus postulando mereant accipe-
qd̄ eis oīpotens deus aī secula dispo-
suit donare. h̄ec ḡte. **D** Per hāc
igif autoritatē colligere possumus q̄
ad vitā eternā p̄destinari sumus pla-
borē t̄ postulationē q̄ pueniamus. q̄
uis em̄ deus sit largitor oīm bonorum
vult tñ ut bō seiñm in bono ope quā-
rum valet exerceat. nō em̄ torpescētes
sed in via dñm laborātes pueniant ad
regnū dei. qd̄ pb̄at Leo papa i quodā
f̄mone sic dicens Quāvis em̄ bonorū
sit ip̄e deus largitor etiā tñ n̄ne fructū
querit industrie. nō em̄ dormiētib⁹ p-
uenit regnū celorū s̄ in mandatis dei
laborantib⁹ arq; vigilatib⁹. h̄ec leo pa-
pa. **H**abemus igif manifeste p̄ pdicita
q̄uo homo p̄ industriā labore t̄ orōem
dño tñ auxiliante puenire debet ad sa-
lutez. **U**n quilibet peccator⁹ qui vult sal-
uari t̄ desiderat a suis scelerib⁹ absolu-
ti debet se prouoluere coram viscerib⁹
mīe dei nostri quib⁹ visitauit nos ori-
ens ex alto t̄ tam diu eius pietatē per
humiles p̄ces ac gemitus pulsare do-
nec mīam t̄ gratiam ab ip̄o p̄sequat⁹ t̄
si in tali humiliatione orans p̄seuera-
uerit p̄culdubio saluus erit nam talis
humiliatio q̄ sic gerit in hōle sit a deo
opante t̄ covante a quo cuncta bona
p̄cedunt t̄ est signū in hōle p̄destinati
om̄eterne. **F**ilius.

Quisitioni mee de quib⁹ interrogam
sufficienter video mihi esse satisfactū
nec est opus ut de his ultra requiram.
Sz flagito instanter ut de mīa dei ali-
qua mihi edisseras ut peccatores qui
in multa flagitia inciderūt audientes
tantā pietatem t̄ mīam dñm faciliorēs

sint ad recedendum a via sua mala t̄
ad penitendum. Ca. VI. **D**e. **E**

Hoste om̄ia sci-
re debes q̄ homo ppter peccata
p̄petrata meruit damnationem p̄petuañ
nec potest dei iusticie sufficiere p̄ peni-
tentia p̄priam sed dei mīam supat om̄
nem nequiciā. h̄ec pb̄at beatus Iheronimus
cū dī. Ḡt̄ quidem dñi q̄ p̄sci-
entia mea meruit dñi natiōez p̄mīa mea
non sufficit ad satisfactionē s̄ tñ certū
est q̄ tua mīa supat offensionē. Et bea-
tuobern. **S**icut nullius merita suffici-
unt si sine mīa iudican̄ sic nullius pec-
cata impediunt si cum mīa suscipiant̄.
h̄ec berñ. **E**t q̄r dei mīa oīm supat offe-
sionem nemo de eius pietate diffidat
dūmodo cuñ p̄posito cauendi a vicis-
t̄pius mīam imploret. **D**e hoc dī am-
bro. Bonus dñs t̄ facilis ad indulgē-
dūm peccata. nemo ḡ diffidat. nemo
veterū p̄cius delictor⁹ p̄mīa divina te-
desperet nouit dñs mutare mīam si tu
noueris emendare delictū. h̄ec ambro.
Beatū etiā aug. hoc p̄firmat dicens
Nemo de dei pietate diffidat quoniam
maior est misericordia eius q̄ nostra
miseria. quisquis ḡ ad eum toto corde
clamauerit eraudiet illuz quia miseri-
coris est. h̄ec augu. **S**ed mouet
fortassis aliquē q̄ post multa facinora
p̄missa non possit venia tantoq; p̄sequi
delictor⁹. non debet aut̄ talis desperare
devenia q̄r mīa dñm om̄niem multitudi-
nem p̄cellit peccatorum. **U**nde dicit
richar. de sancto victore. nulla nostra
malicia divinam misericordiam p̄vin-
cere potest. **E**t q̄r beatus aug. idem sen-
tit dicens **V**ultum p̄mīdat bonitas
dei in nobis non solum largitas
sua sed etiam iniquitas nostra. **O** qua-
lis dei pietas quā nulla supare potest
iniquitas siue impietas. **A**lia sunt que-

Liber I.

deus misericorditer ignoscit. alia que affluenter tribuntur. ignoscit mala nostra. largif bona sua. semp̄ presto est ad ignoscendū. patut spad largiendū. hic pius. hic largus. vtroq; benignus. vbiq; bonus. Cōfiteamur ergo illi mala nostra. cōfiteamur a nobis esse mala nostra ut pie ignoscatur. cōfiteamur ab ipso esse bona nostra ut deseruerit et angeat. Hec igit̄ incessanter agam? ne ingratiappeam? vel de nobis data rem iavel de pcessa gratia. verus enim amor cōfitef semper. hec aug. In quib; verbis daf intelligi non debere p̄tōrem desperare etiam in multis criminib; p̄stitutū. Sed sunt nonnulli qui post multa et enormia p̄ctā de dei misericordia desperantes se tradūt ad ampliora flaccia perpetrandā. ut saltem hinc vivat gulosē et voluptuose qui futura assequi bona se desperant. Quorū periculosaz exccatōnem beatus aug. in quadā au toritate tangit sic dicens. Sunt nonnulli homines qui cum cogitare ceperint mala que fecerunt. non sibi putat ignosci posse. et hoc dū putant dant autem iam perire. et desperatōe penitentes in cogitationib; suis. ita nula nobis spes est neq; enim tanta illa q; cōmisiſimus donari nobis aut ignosci possunt. quare ergo non satiſfacimus cupiditatib; nostris. impleamus saltem p̄ntis et p̄is voluptatem. q; nullaz habemus in futuro mercedē. faciam? quicquid liber et si non licet ut habeat nus suavitatez tempalem. q; percipere non meremur eternā. Talia dicentes despando peunt. Sed pcedit ad eos dñs dicens per Ezech. In qua eunq; die cōuersus fuerit homo a via sua mala omnes iniquitates eius obliuiscar. Hacce audita et credita a desperatione recreantur et ab illa altissima ac pſfundar vragine qua submersi fues-

Dist. I. Ca. VI.

rant emergunt. Nec augusti. Ecce ad desperationē homines stulti ppter pecata deueniunt. quorū stulticiam Fulgentius commemorat sic dices. Stultissima res est desperationē cum nimis omnia opera sua diuina excellat miseratione. De hoc etiam dicit Hilarius. Stultus reuera est qui de dei pietate misericordiaq; desperat. Damnatio autem dignus est qui super misericordia dei fronte impetrata peccat. hec hilarius. Unde etiam dicit Iheronim⁹. Hoc ipsum non lateat desperantes p̄ cuncta excellat dei opera ipsa sua misericordia. misericordiaq; saluatoris suis p̄fert operibus vniuersis. hec hiesromimus. Ecce habemus p̄ vere penitentes nullo modo debeant despere de dei misericordia. Qui autem dicit Haymo. deus est semp̄ paratus misereri hominum in morte q; invita. sed non sp̄ eq; ydoneus atq; dignus est suscipere dei misericordiam tam in morte q; in vita sed hoc faciunt peccata siue negligētie hominum. Nam scđm richardum. Summa dei delectatio est effundere ex se imbrēm siue pietatis et misericordie. Justo autem dei iudicio ille damnatur qui hunc felicē impediuere atq; restrinxerit effluxū. qui effluxus pietatis et misericordie impedīt in homine ppter malam voluntatem et vitium perpetratōem. Unde quilibet peccator q; quis multis et magnis criminibus sit obrutus si ex toto corde conuersus fuerit ad dominū nequaq; debet de dei misericordia desperare.

Filius. ¶
Est ne aliquod peccatum tam graue quod non possit nec valeat indulgentiam a deo p̄mperi et misericordiam.

Capitulum VII.

e. q.